

دل‌کندن از تدریس

جای یکی از هنرهای زهره موسوی در ویتترین خانه‌اش خالی است؛ هنری که به چشم دیده نمی‌شود و رد پایش در گذشته زندگی اوست. او هجده سال هر چه را در هنر آموخته به دیگران هم آموزش داده است و حدود ۱۵۰ هنرآموز زندگی هنری خود را با آموزش‌های زهره خانم آغاز کرده‌اند. به گفته او آموزش هنر، خودش مشارکت در خلق اثر تلقی می‌شود.

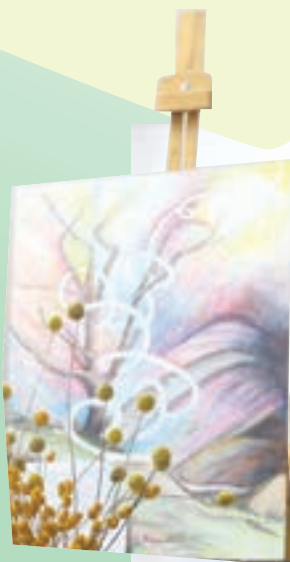
شش سال پیش، زهره خانم از آموزش و آموزشگاه و کارهای مرتبط دیگر دل‌کند. این جدایی سخت به گفته خودش جزو بدترین اتفاقات زندگی‌اش بوده است، اما او این تصمیم سخت را گرفت و تجهیزات کاری‌اش را واگذار کرد تا به گفته خودش کوله‌گردی حرفه‌ای را برای رهایی و آزادی بیشتر شروع کند.

دمیدن حیات در سنگ و خاک بی‌جان

در خانه زهره خانم اشیای گوناگونی دیده می‌شود که از چیده شدن تکه‌های کاشی در کنار هم ایجاد شده است؛ از تابلوها گرفته تا گلدان و میز. زهره موسوی این آثار چشم‌نواز را با هنر آرت موزائیک ایجاد کرده است؛ تخصصی که در یک دهه اخیر فراگرفته است. او درباره این هنر می‌گوید: شکستن موزائیک‌های سخت برای خلق اثر عین شکستن چارچوب‌های سخت زندگی است که باعث خلق اثر در زندگی ما می‌شود.

کارهای آرت موزائیک او با آدم حرف می‌زنند. این‌ها سنگ و خاک‌های بی‌جان هستند که زهره موسوی در وجود آن‌ها حیات دمیده است و حالا هر کدام از آن‌ها با مخاطب حرف می‌زنند. او هر سه شاخه هنر تجسمی‌ای را که آموخته است و آثار خلق شده هر سه حوزه را به یک اندازه دوست دارد؛ آن‌طور که می‌گوید: هر اثر یک هنرمند، در زمان و حال و احوال خاصی ثبت شده و از این بابت ارزشمند است.

هنر در خدمت انسانیت

زهره خانم فقط اهل هنر نیست. او دغدغه‌های اجتماعی پرشماری دارد و به واسطه همین نگرش سال‌هاست در کنار کودکان سرطانی ایستاده و نیروی داوطلب برای یاری‌رساندن به آن‌هاست. او در معرفی هنرش به بچه‌های سرطانی هم دریغ نکرده است. می‌گوید: در برهه‌ای از کار به بچه‌ها آموزش نقاشی و سفال می‌دادم که به جرئت می‌گویم حساس‌ترین دوره زندگی و کار هنری من بوده است. وقتی که بانوی هنرمند شهرمان بنا را به جمع‌آوری آموزشگاه و فروش باقی‌مانده تولیدات سه‌بعدی و حجمی سفالی‌اش گرفت، باز هم کودکان بیمار را پیش چشمان خود دید و به این ترتیب عواید حاصل از فروش ۲۰ درصد تولیدات سفالی‌اش را به تأمین هزینه‌های کودکان سرطانی اختصاص داد.

تولد سه‌باره با شکست بیماری

در همان روزهایی که زهره به دنبال هنر و زندگی هنری افتاد و فکر می‌کرد همه چیز گل و بلبل می‌شود، سیلی سخت زندگی بر صورتش نشست؛ چنان‌که تا به خودش آمد، بیماری‌ای صعب‌العلاج نه تنها جسمش، که زندگی‌اش را تحت تأثیر قرار داده بود. آندومتریوز در گذر سه دهه از عمر زهره بدن او را بادرد آشنا کرد. خودش می‌گوید: در این زمان دوره داشتم؛ یا ناله کنم و تسلیم شوم یا از آن روزها برای آرامش خودم تسکینی بسازم و با بیماری مبارزه کنم. این بیماری هیچ درمانی نداشت و من آن را پدیرفتم. پس سعی کردم زندگی‌کنم و از هنر برای درمان و بهبود حال خودم کمک بگیرم. این‌طور شد که کارهای مختلف انجام دادم و به سختی هنر را با خودم کشاندم. درد و رنج بیماری سبب می‌شد در این سال‌ها کار یک ماهه را یک سال طول بدهم، اما چاره‌ای نبود. زهره موسوی که با پناه بردن به طبیعت و طبیعت‌گردی‌های طولانی در سه سال اخیر دردها را کم کرده و خودش را با کمک ذهن قدرتمند شفا داده، سومین بار متولد شده است. می‌گوید: آثاری که در روزهای بیماری‌ام خلق شده و شامل بخش زیادی از کارهاست، برای من ارزشی دوچندان دارند و به من یادآور می‌شوند که هنر برای من جنبه درمان داشته است؛ درمانی که هم بر روح من نشسته است و هم بر جانم.

هنرمند خیلی کتاب‌خوان

قفسه‌های خانه زهره خانم پر از کتاب است و او این وابستگی به کتاب را مدیون مادرش می‌داند. تعریف می‌کند: در خانه ما با وجود زندگی سنتی، علاقه زیادی به کتاب و جود داشت و مادر من این را بین ما رواج داده بود. از نه سالگی به من کتاب داد و برایم آن‌ها را می‌خواند. اولین کتابم «خانه درختی» بود که دست و پا شکسته حروف را به هم می‌چسباندم و آن را می‌خواندم.

وقتی نقاش کار درست محله ما از کتاب و «خانه درختی» صحبت می‌کند، ذوقش نه تنها روی لب‌های خندان، که در چشمانش پیدا است. او ادامه می‌دهد: این قدر این کتاب را خوانده‌ام که الان همه واژه‌ها و متنش را حفظم. تعداد کتاب‌هایی که در این سال‌ها خوانده، بیش از این‌هاست؛ حدود ۱۷۰۰ جلد! خودش می‌گوید: در بچگی و فضای پرجمعیت خانواده، کتاب همه خلأها را برایم پر می‌کرد؛ از مهر و محبت تا تربیت و تنهایی.

کتاب در کودکی بیش از هر چیزی ذوق هنری زهره را برمی‌انگیخت؛ مثل مواجهه‌اش با نقاشی‌های ون‌گوگ یا سالوادور دالی و از همان زمان بینش هنری او شکل گرفت.

۱۰ اثر نفیس در انتظار فروش

هر ایده هنری‌ای که در این سال‌ها از ذهن و فکر زهره موسوی گذشته، با هنر انگشتانش آن را خلق کرده است و به واسطه هنرهای پرشمارش، جمله «از هر انگشتش یک هنر می‌بارد» را معنی بخشیده است. این روزها هم وقتی از ورزش و طبیعت‌گردی‌های طولانی فارغ می‌شود، باز هم به هنر روی می‌آورد. اما یک هدف دیگر هم دارد. او ۱۰ اثر نفیس در این سال‌ها خلق کرده که باستایش بسیاری از اساتید نقاشی، سفالگری و هنر ایران از جمله آقایان شجاعی، تقی‌زاده، حسینی، طالبی و ضرغامی همراه شده است. ۱۰ اثر ناب او که فرصت دیدن تصاویرش را به ما می‌دهد، شامل ۹ تابلو سفال نقش برجسته مطابق ۹ اثر شاخص ون‌گوگ است. به اضافه سردیس زیبایی از این هنرمند مطرح جهان که به کوشش زهره موسوی خلق شده‌اند. اگر در کشورمان قدر این آثار هنری را کسی بداند، او آن‌ها را در ایران عرضه خواهد کرد. وگرنه باید در پی جذب اسپانسر باشد تا آن‌ها را به آن سوی مرزها ببرد و در مزایده‌های هنری جهانی آن‌ها را بفروشد.